

Прѣдсѣд.: За нѣкакъвъ заговоръ чувалъ ли си отъ брата си да говори?

— Отъ брата ми не съмъ чувалъ подобно нѣщо, но отъ снаха ми Клия съмъ чувалъ, че когато биле въ къщата на Ст. Маркова, тамъ имало събрани хора, които говорили такова нѣщо, и които обѣщавали на Георгия Кузмановъ 1000 лири за да убие г-на Стамболова. Братъ ми да ли е билъ вжтрѣ, незная. Сега, какъ е била тая работа, азъ не зная. Тя — снаха ми Клия, само това тъй ми расправи, и нищо повече.

— Ти си билъ войникъ, съ присяга, чувашъ отъ буля си подобно нѣщо, какъ ще стане тази работа, пари има арада, щото и простъ селенинъ да е разбира това нѣщо, а вий да не можете да разберете добръ като каква е работата, ами отъ едното ви ухо влѣзло, отъ другото излѣзло. Че никакъ не си ли заинтересувахте да разберете, и да убадите за това?

— Истина, азъ съмъ билъ войникъ съ присяга, но не се заинтересувахъ да узная това никакъ по-нататкъ, защото азъ не съмъ слушалъ нищо да се говори, нито съмъ го считалъ за нѣщо сериозно, и не съмъ обръщалъ никакво внимание.

— Значи, вий не сте го вѣрвали?

— Не съмъ го вѣрвалъ, и затова не питахъ по-нататкъ нищо.

— А твоя хиляда лири кой щѣлъ да ти даде на Георгия Кузманова?

— Хората, всичкитѣ, които сж биле събрани въ къщата на Александра (братъ ми).

(Дохожда свидѣтеля Денко Илиевъ).

Прѣдсѣд.: Тукъ вчера ти даде клятва, и помни, че ти си длъженъ прѣдъ сѣда да раскажешъ всичко, което си видѣлъ и чулъ, безъ да укривашъ нѣщо. Въ противенъ случай отговаряшъ и прѣдъ Бога и прѣдъ закона.

— Раскажи сега каквото знаешъ по това дѣло.

Свид. Денко Илиевъ: Зная, че слугувахъ у Александра Кирагулевъ, и веднѣжъ доде единъ човѣкъ съ файтонъ. Александъръ ми каза да псурата тоя човѣкъ съ конъ до Сливница. До тамъ ми каза господаря да отидѣ съ коня и човѣка и да се върна. Огидохме на Драгоманъ и Сливница, и повече нищо незная. Лицето му на този човѣкъ не съмъ видѣлъ. Повече нищо друго не съмъ видѣлъ и незная, освѣтъ, че отидохъ съ коня, и прѣзъ нощта се върнахъ.